

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010262
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona v znení účinnom do 30.04.2022, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 23.11.2023, sp. zn. 3Nt/13/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 31. januára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno, konajúci samosudcom (ďalej len „súd prvého stupňa“), uznesením z 23.11.2023, sp. zn. 3Nt/13/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, č. k. 1T/72/2022-56 zo dňa 07.09.2022, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/72/2022 zistil, že čo sa týka práva na obhajobu, vzhľadom na rozpory v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 17.03.2022, prokurátor vrátil vec vyšetrovatelke s pokynom na odstránenie nedostatkov a dňa 03.05.2022 bol na základe tohto pokynu obvinený znova vypočutý, kde bol riadne poučený aj o svojom práve na obhajobu. K námietkam obvineného o svojvoľnom dopisovaní zápisnice súd zo spisu zistil, že vyšetrovateľ tu vykonal opravu textu v súlade s § 60 odsek 2 Trestného poriadku. Zároveň čo sa týka horeuvedeného, ako aj ďalších námietok obvineného, že toto nie sú žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy tak, ako to má na mysli § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pretože všetky okolnosti, ktoré namieta a uvádza ako dôvod povolenia obnovy, ich realizácie a priebeh sú známe z obsahu spisového materiálu z konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/72/2022 a nepochybne boli známe aj súdu, ktorý rozhodoval vo veci samej. Uviedol, že v rámci obnovy konania tak nie je možné skúmať a prehodnocovať, či tieto (súdu) známe okolnosti a dôkazy boli brané do úvahy ako ich vtedy súd vyhodnotil pri rozhodnutí o vine a treste. Konštatoval preto, že odsúdený neuviedol, nepredložil a ani v konaní nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, teda skôr, než súd právoplatne rozhodol o jeho vine a treste, čím nebolo preukázané splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku a návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, teda včas, sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu namieta, že súd autoritatívne rozhodol a tým zamietol jeho návrh na obnovu konania bez toho, aby bral do úvahy ním uvedené skutočnosti, pre ktoré podal návrh na povolenie obnovy konania. Naďalej má za to, že v predmetnom

konaní viackrát došlo k porušeniu jednotlivých ustanovení Trestného poriadku. Uviedol, že dňa 05.09.2021 ho vyšetrovatelka vypočula pod vplyvom omamných a psychotropných látok, tzn. pod vplyvom drog, pričom v rámci výsluchu uviedol mená osôb, s kým dňa 04.09.2021 cestoval v čase, keď ich zastavili policajti, hliadka OO PZ Komárno a to C. D. a E. F., pričom na uvedené absolútne nebolo prihladené a v konaní žiadna osoba zo spomenutých nebola vypočutá. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že pri výsluchu nebol ani riadny poučený podľa Trestného poriadku, následne počas výsluchu oznámil, že potrebuje obhajcu a žiadal, aby mu bol ustanovený a odoprel vypovedať práve kvôli tomu, že nemal možnosť vypovedať v prítomnosti obhajcu, nakoľko mu žiadny ustanovený nebol a tým bolo jeho ústavné právo na obhajobu jednoznačne porušené, pričom faktické skrátenie práva na obhajobu zistil aj námestník okresnej prokuratorky. Ďalej uviedol, že súd nebral do úvahy skutočnosti ním uvedené na verejnom zasadnutí dňa 23.11.2023, v zmysle ktorých osobne on nemal kryštalickú látku, a preto ju ani nemohol vydať policajtom, pričom ju údajne našli v motorovom vozidle, s ktorým cestovali a našiel ju človek, ktorý bol privolaný policajnou hliadkou na prehliadku vozidla pod sedadlom vodiča, pričom on sedel vzadu v motorovom vozidle, čiže je presvedčený, že tá látka sa už v motorovom vozidle nachádzala v čase, keď do neho sadol a napriek uvedenej skutočnosti na výsluch nebola zobrať žiadna ďalšia osoba okrem neho, aspoň nemá o tom vedomosť a ani zo spisu to nevyplýva. Uviedol, že dôkazom súdu skôr neznámy v zmysle § 394 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, pričom poukázal na R 72/1990. Ďalej poukázal na skutočnosť, že bol v pôvodnom konaní vypočutý, teda jeho výsluch ako dôkaz bol vykonaný, avšak tento výsluch sa vôbec nekonal zákonným spôsobom – jeho výsluch mal iný obsah, čo uviedol aj na verejnom zasadnutí, teda ide o dôkaz súdu skôr neznámy. Poukázal na skutočnosť, že vina obvineného musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom, nemožno vyvodzovať vinu obvineného zo spôsobu obhajoby, napr. z toho, že obvinený zámerne vypovedá nepravdu, popiera určité skutočnosti alebo sa snaží zvieť vyslúchajúce orgány na falošnú stopu a pod.; takýto postup súdu by znamenal potláčanie práva na obhajobu, bol by v rozpore s prezumpciou neviny a s vyhľadávacou zásadou uvedenou v § 2 odsek 10 Trestného poriadku (R XX/XXXX-XX) a taktiež poukázal na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu (R 46/1963). Na základe uvedeného mal za to, že orgán činný v trestnom konaní a súd nepostupovali v konaní tak, aby náležite zistili skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom pre ich rozhodnutie, dôkazy, na základe ktorých považovali za preukázanú jeho vinu, neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom a počas trestného stíhania bolo porušené aj jeho právo na spravodlivé súdne konanie, ako aj právo na obhajobu. Navrhol preto, aby nadriadený orgán zrušil napadnuté uznesenie tým, že uloží súdu povinnosť vo veci znovu konať a rozhodnúť a to tak, že vyhovie návrhu na obnovu konania.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 26.01.2024 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nespĺnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Ani v písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdeného, ako i prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval.

Nadriadený súd sa tak, ako i súd prvého stupňa nestotožňuje so sťažnostnými námietkami odsúdeného, ktoré sú totožné so skutočnosťami uvádzanými v doplnenom - zdôvodnenom návrhu odsúdeného na obnovu konania, keďže ako vyplýva i z odôvodnenia napadnutého uznesenia, uvádzané skutočnosti

odsúdeným ohľadne obhajoby a jeho vypočutia, boli súdu známe už pred rozhodnutím v základnom konaní, tieto pochybenia boli odstránené vyšetrovatelkou na základe pokynu prokurátora a keď aj napriek tomu mal odsúdený pochybnosti a nesúhlasil ani s popisom skutku, mohol a mal možnosť voči vydanému trestnému rozkazu vo veci 1T/72/2022 zo dňa 22.08.2022, doručeným odsúdenému 07.09.2022 a právoplatným 17.09.2022, podať v zákonnej lehote v zmysle poučenia, odpor, čo však odsúdený neurobil. Odsúdený vo svojej podstate namietal procesné chyby pôvodného konania a spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných súdmi v pôvodnom konaní, na odstránenie ktorých však z povahy inštitút obnovy konania neslúži.

S poukazom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol.

Nadriadený súd preto opakovane poukazuje na skutočnosť, že za nové skutočnosti treba považovať také skutočnosti, ktoré neboli zisťované alebo neboli predmetom dokazovania v predchádzajúcom konaní, ktorého sa obnova konania týka, ale za nové skutočnosti však nemožno považovať skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj v tom prípade, keď sa s nimi súd nevyrovnal alebo ich prehliadol, prípadne zle vyhodnotil a dôkazy skôr neznáme sú dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli obsiahnuté v spise, uplatnené niektorou procesnou stranou alebo ktoré neboli vykonané. Z vyššie uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že obnova konania smeruje k náprave „skutkových pochybení“ a nie k náprave zákonných pochybení.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.